

РЕШЕНИЕ

№ 14562

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4772** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. А. Г. от [населено място], чрез адв. Д. А. и адв. С. Г. със съдебен адрес: [населено място], [улица], № 11, срещу Решение № 32-784900/20.03.2024г. на Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД МРN 21BG001008038676R5/02.08.2021г. депозирана от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока с описание в електронна декларация № 3/18, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. С жалбата се оспорва определена митническата стойност на процесния автомобил и изключване прилагането на договорната стойност, като жалбоподателят счита за неправилно приложението на разпоредбата на чл. 74 от Регламент на ЕС № 952/2013г., доколкото е установена договорна стойност- реалната стойност, която е договорена, за което са представени всички необходими документи.

С жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4, и т. 5 от АПК, а именно: съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона.

Жалбоподателят излага, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално платената договорена цена на внесената стока, което е основание за прилагане на чл. 70, пар. 1 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (МКС).

Излага също, че жалбоподателят декларирал пред митническите органи вноса на употребяван катастрофирал пътнически автомобил, марка HONDA, модел PILOT с шаси № 5FNYF6H95GB501176. Твърди се, че процесния автомобил е бил закупен от канадското дружество 9396-9053 QUEBEC inc, а декларираната договорна стойност, съобразно фактура № RA-E21050504/05.05.2021г., с общ размер на 10 018,00 канадски долара (САБ) и е следвало да бъде предварително и в цялост платена. Счита, че промяната в декларираната договорна стойност не може да бъде извършена на база въпросната справка за износ от К. и то с мотив, че същата представлява резервен метод по чл. 144, пар. 2 от РИ 2015/2447 във връзка с чл. 74, пар. 3 от МКС.

Оспорва се извода на органа, че информацията постъпила от митническите органи на К. не може да служи като мотив, с който да бъде отхвърлен метода на договорната стойност по чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Възражава се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила и срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се излагат подробни съображения. Моли съда за отмяна на решението, като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, не изпраща представител. С жалбата се претендират разноски по делото. Не се представя списък с разноските.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, не се явява, не се представлява. Юрисконсулт С.-С. редовно упълномощена оспорва жалбата и депозира писмени бележки. Не се прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не е изпратила представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не са спорни между страните следните факти:

На 02.08.2021 г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MPN 21BG001008038676R5/02.08.2021г. с вносител в ел. д. 3/15 и декларатор в ел. д. 3 18, С. А. Г., с адрес, [улица], [населено място], пряк представител в ел. д. 3/19 „МИРАМАР“ ООД, ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обръщение на стока с описание в ел.д. № 6/8: „употребяван пътнически автомобил - катастрофирал, марка HONDA, модел PILOT с шаси № 5FNYF6H95GB501176, първа регистрация – 01/01/2016г., цвят: 0, раб. обем: 3500. Представена е фактура № RA-E21050504/05.05.2021г., за продажната цена на автомобила от 10 018,00 CAD издадена/продавач от 9396-9053 QUEBEC inc, опаковъчен лист към фактура RA-E21050504/05.05.2021г., издаден от 9396-9053 QUEBEC inc, Морска товарителница № MEDUML181259.

По повод получено писмо с рег.№ 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти „С. В. Services Agency“ е предоставена информация за превози декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. В Митница Б. информацията е постъпила с писмо рег.№ 32-17346/13.01.2023г. на ТД Митница Б.. Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност.

Митнически органи са констатирани, че е налице несъответствие по отношение на декларираната в МД цена на автомобила в размер на 10 018.00 CAD, спрямо предоставената от канадските власти митническа цена в размер на 10 634.00 CAD, посочена в колона Total_Value/Total Value_Currency от таблица BG_ExportDeclaration 9396-9053 Quebec Inc.xlsx, sheet Commodities.

С писмо рег. № 32-554791/13.09.2023г. длъжностни лица при ТД Митница Б. са изискали допълнителни документи от С. Г., относими към покупката на автомобила, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В определения от митническите органи срок вносителят не е представил допълнителна информация и документи.

С писмо рег. № 32-67-3431/13.12.2023г. жалбоподателят е уведомен, че митническата стойност на процесния автомобил ще следва да се определи на осн. чл. 74 § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във връзка с налични данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици и данни и износ на декларация от канадските митнически власти.

Съобщението е връчено по реда на чл. 18а, ал.9 от АПК, чрез залепване и в определения от митническите органи срок вносителят не е представил допълнителна информация и документи.

С Решение №32-784900/20.03.2024г. на Директор на ТД Митница Б., връчено на жалбоподателя на 04.04.2024г., е определена нова митническа стойност за автомобила в размер на 13 928,63 лв. и съответно, спрямо митническата стойност на стоката са определени задължения за мито в размер на 1392,86 лв. и ДДС в размер на 3064,30 лв. /съответно, досъбиране на вносно мито в размер на 80,68 лв. и ДДС в размер на 177,54 лв. или общо 258,22 лв. / На основание чл. 77, §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 02.08.2021 г.

Решението е обжалвано пред настоящата съдебна инстанция на 18.04.2024г., като в хода на съдебното дирене, наред с други писмени доказателства, е представена фактура и платежно нареждане от 10.05.2021г. за заплащане на сумата от 10018,00 CAD от жалбоподателя към „9396-9053 QUEBEC Inc. /л.152-156/

Решението е връчено на 04.04.2024г., а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София-град на 18.04.2024г.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. От изложеното се налага извода, че оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция „Митници“, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (МКС) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на процесното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и се отнася до това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, а именно - налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на фактите, установени по делото и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери, дали съмненията на митническия орган са основателни, като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Hungary Kft/. Във връзка с горното, следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Така в Глава 3 от Митническият Кодекс, Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на

договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза.

В Решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС се излагат мотиви, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване има за цел да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. D.*, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., *Gaston Schul*, C-354/09).

В чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“, а в параграф 2, че „действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в параграф 3, букви „а“ до „г“ са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

Така митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., *Compaq Computer International Corporation*, C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. са регламентирани вторични методи за определяне на митническата стойност.

Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, а именно:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

- разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

- сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

- разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д),

докато се стигне до съответната от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съгласно параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията, Глава III на Регламент (ЕС) №952/2013.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени също и в Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

От приложимата нормативна уредба се налага извода, че остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове

извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решение по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

От обсъдения правен режим следва заключението, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

В настоящия случай митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на автомобила, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

По делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 952/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. Административният орган не е представил по делото и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, съответно да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства.

Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като не е посочено и няма данни, къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса.

Митническите органи са посочили, че декларираната цена по фактура, посочена в ел.д. 4/14 е в размер на 10018,00, а при проверката са е констатирана различна стойност при експорт от К. за процесният автомобил в размер на 10634,00 канадски долара съгласно данни от получените с писмо от рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти - „С. В. Services Agency“ и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача № RA-E21050504/05.05.2021г., за продажната цена на автомобила от 10 018,00 CAD, съответно на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между продавача „9396-9053 QUEBEC inc“, и С. Г., като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. В същото време с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи, посочени в приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила, което налага извода, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не го признават в частта, която удостоверяват цената му. В процесното решение административният орган не е посочил причина за незачитане на данните за платената сума по представения от вносителя договор, инкорпориран във фактурата, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, незаконосъобразно и неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

От приобщената по делото административна преписка е видно, че жалбоподателя е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

В конкретния случай митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от канадските митнически власти.

Настоящия състав обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 10634,00 CAD, тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-специално в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от канадските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация. Предвид изложеното не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на С. Г., подкрепено

със съответните доказателства за действителното ѝ плащане. Липсва и удостоверително изявление, че представената фактура № RA-E21050504/05.05.2021г., при вноса на автомобила не е автентична и не е валиден документ.

В административната преписка не са събрани и няма документ/и в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От обжалваното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница Б. е възприел, че именно заявената пред Канадските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение, че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура.

От изложеното се налага извода, че в конкретния случай липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма ѝ ред от Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност е следвало да положат усилия да установяват, каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

Изложените от митническите органи доводи не са достатъчни, за да оборят посочената доказателствена съвкупност и да обосноват основателни съмнения, при наличие на представена фактура, а пред съда и на документ за реално извършено плащане на сумата от 10018,00 CAD.

В настоящия случай, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение, дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и след като не може безспорно да се установи, каква е действителната договорна стойност на автомобила, е било налице основание да се пристъпи към прилагане на методите по чл. 74, § 2, съответно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, като се изследват всички значими обстоятелства. След като митническият орган не е спазил нормативно разписаното в регламента, императивно правило за определяне на митническата стойност на внесената стока /МПС/ е допуснал нарушение на материалния закон.

От посоченото се налага извода, че не е налице обосноваване на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Що се касае до процедурата по определяне на по-високата стойност, митническият орган следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на нова митническа стойност имат задължението да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не фиктивна или произволно определена.

Процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента, също се основава на тези принципи, с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност, следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му. Горния извод се налага и от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C- 263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52.

Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесения автомобил, митническият орган е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

По изложените съображения, оспореното Решение се явява незаконосъобразно по смисъла на чл.146, т.3 и 4 от АПК и следва да бъде отменено.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите и действително извършени разноски за производството, платими от ответника. Направени са разноски от 10 лева – внесена държавна такса, като не са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение или други. Така на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10,00 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-784900/20.03.2024г. на Директор на Териториална дирекция Митница Б..

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница Б., да заплати на С. А. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: